

ФУНКЦІЇ МОВИ

Підготувала:
студентка 4 курсу групи Г
Литвин Анна

Вступ

Мова - це єдина, цілісна, складна система знаків: фонем (звуків), морфем (частин слова), слів, речень, яка служить для називання предметів, явищ об'єктивної дійсності та понять, є засобом спілкування, обміну думками і формування думок.

Мова - явище фізичне, фізіологічне, антропологічне, суспільне. Умова його існування - людське суспільство.

Мова - засіб спілкування, мислетворення, інтелектуального та естетичного освоєння світу, нагромадження і збереження людського досвіду, а також умова подальшого поступу усього людства.

Формою існування мови є мовлення — конкретний практичний вияв мови, „мова в діях”, реалізація мови у різних сферах життєдіяльності.

Щоб осягнути роль мови у суспільстві, варто розглянути її функції. Узагальнити їх можна як функції спілкування, повідомлення і впливу.

Основні функції мови:

- ◎ *комунікативна*. Мова є засобом спілкування і порозуміння між людьми. Мова – засіб обміну інформацією у всіх суспільно важливих сферах комунікації;
- ◎ *мислетворча*. Мова – засіб людського мислення: творення, оформлення і вираження думки;
- ◎ *номінативна*. Мова є засобом називання усіх предметів, ознак, дій, кількості, усього навколишнього світу, реальних та ірреальних сутностей;

- ◎ *пізнавальна*. Мова – засіб пізнання світу і накопичення людського досвіду;
- ◎ *культурологічна*. Мова - носій культури, засіб нагромадження суспільно-історичного, культурного надбання народу – творця мови;
- ◎ *естетична*. Мова - засіб творення позитивних емоцій, краси;
- ◎ *експресивна*. Мова є засобом вираження внутрішнього світу людини;

- ◎ *ідентифікаційна*. Мова є засобом ототожнення в межах певної спільноти;
- ◎ *етична*. Мова – засіб дотримання норм поведінки, моральних правил;
- ◎ *фатична*. Мова є засобом фатичного спілкування. Фатична комунікація – це обмін неінформативними з погляду реальної комунікації повідомленнями, які виконують важливу етикетну функцію.

Якщо розглянути функції мови докладніше, то можна виділити ще такі:

- ◎ *волюнтативна*: мова є засобом вираження волі щодо співрозмовника – прохання, запрошення, поради, спонукання;
- ◎ *виховна*: слово прищеплює моральні приписи, виховує національно-свідомого громадянина, естетичне світовідчуття;
- ◎ *магічно-містична*: йдеться про існування особливої таємничої, магічної, гіпнотичної сили слова;

- ◎ *філософсько-світоглядна*: мова прив'язує етнос до його природного оточення, ландшафту, предметного обжиткового космосу, з рослинністю та звіриною включно, який становить неорганічне тіло народу;
- ◎ *державотворча*: мова є виявом саморозвитку держави, головним чинником, який консолідує сучасне українське суспільство в націю.

Література:

Зоряна Мацюк, Ніна Станкевич. Українська мова професійного спілкування: Навч. посібн. К., Каравела, 2005.